

[Jens Thomsen.]

igennem Andel i den opsparede Reserve. Derfor synes jeg, at Finansministerens Opfattelse af dette Forhold ikke er rigtig.

Finansministeren sagde, at vi ikke kan drive Handel med at gennemføre tilsvarende Formuebeskatning af Forsikringselskaber og Fagorganisationer for at faa Tilslutning til Beskatning af Andelsselskaber. Finansministeren gav ganske vist ingen Motivering af, hvorfor han modsætter sig en saadan Retfærdighed, og jeg forstaaer ikke Grunden til hans Modvilje i saa Henseende.

Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Retoft, forsøgte i sit Indlæg i Gaar at føre et Forsvar baade for det mulige og det umulige i Lovforslaget. For at finde et Forsvar for Princippet Skat af Skat fremførte det ærede Medlem et Eksempel: en Skatteyder har en meget stor Indtægt det ene Aar, men Nul det næste. Han har Fordel af det nye Princip, sagde det ærede Medlem, og det er rigtigt. Men jeg vil gerne rette to Spørgsmaal til det ærede Medlem. Hvad er det for en Skatteyder, der tænkes paa? Er det en Spekulant, der har spekuleret heldigt i det første Aar og uheldigt i det næste? For det andet vil jeg gerne spørge: Hvor mange pro mille af samtlige Skatteydere findes der af den Slags, som her fremføres som et almindeligt Eksempel? Jeg tror, det ærede Medlem vil komme til at bruge mange Decimaler, hvis han skal opgive, hvormange af samtlige Skatteydere det kan dreje sig om, og naar det ærede Medlem maa søge saa langt ud i Undtagelsestilfældene, beviser det jo netop, at der ikke kan føres et fornuftigt Forsvar for det urimelige Princip at tage Skat af en regulær Driftsudgift.

Det ærede Medlem Hr. Retoft sluttede sit haabløse Forsvar med at udtale et Haab, idet han sagde: Fornuften vil nok sejre til sidst! Jeg vil for saa vidt slutte mig til det ærede Medlems Haab, og hvis det opfyldes, kan det ærede Medlem ved anden eller tredje Behandling af dette Lovforslag komme til at føre Bevis for Fornuftens Sejr ved at føre Bevis for det modsatte af det, han førte Bevis for i Gaar.

Frits Clausen: Den højtærede Finansminister mente, at mit Indlæg kun indeholdt en eneste positiv Kendsgerning, og saa nævnte den højtærede Minister som Eksempel den eneste Utopi, der var i mit Indlæg, nemlig Forhaabningen om, at Socialdemokraterne skulde gaa med til at forbyde Brugsforeningerne. Mit Indlæg indeholdt imidlertid andre Kendsgerninger, som jeg beklager Finansministeren har

overset, nemlig et direkte Spørgsmaal til Finansministeren, om det var ved en Forglemmelse, at de 15 pCt.s Forhøjelse af Statsskatten ikke var kommet med i Lovforslaget, eller om det var Meningen, at denne lille Ekstraskat skulde præsenteres for Befolkningen efter dette Lovforslags Vedtagelse. Denne positive Kendsgerning, dette direkte Spørgsmaal vil jeg gerne have Svar paa.

Boeck-Hansen: Det forekommer mig, at det foreliggende Lovforslag ikke bærer Præg af, at man har spurgt Aktionærerne eller Formueejerne, dengang man vilde lægge en ekstra Skat paa dem. Det har man ikke gjort, og det er vist ogsaa ganske almindeligt, at man ikke spørger dem, der skal betale Skat, om, hvordan de skal gøre det. Derimod har vi unægtelig faaet det Indtryk, at den højtærede Finansminister har spurgt Andelsfolkene eller i hvert Fald de Andelsfolk, der er Medlemmer af Kommissionen, hvordan de kunde lide at betale Skatten. Og det forekommer mig ogsaa, at Resultatet bærer kraftigt Præg af, at de, der skal betale Skatten, godt kan lide at betale den netop som foreslaaet. Omsider har vi saaledes faaet Forklaring paa, hvad den højtærede Finansminister mener med, at man skal betale sin Skat med Glæde. Det har været gaadefuldt før, men nu tror jeg, det begynder at gaa op for os.

Jeg tror i øvrigt meget gerne, at i 1903, da Dr. Pio skrev den af den højtærede Finansminister citerede Artikel, var Brugsforeningerne, de smaa gode Brugsforeninger, der eksisterede ude paa Landet i Læbælternes Tid, saaledes, som den højtærede Minister betegnede dem, lukkede Foreninger. Nu har Brugsforeningerne i nogen Grad skiftet Karakter. Dengang var det for Resten ogsaa et vist socialt Formaal, Brugsforeningerne søgte at opfylde. Dette er gaaet over, efter at man har begyndt at bygge dem op i stort Maal i Købstæderne, hvor de var saa inderlig overflødige og saa skadelige. Der gives virkelig Tilfælde, hvor det solidariske Ansvar, der i Almindelighed lægges paa Medlemmerne af en saadan Erhvervsforening, afløses af et Indskud, der ydes een Gang for alle. Der er oven i Købet Tilfælde, hvor en Mand, der melder sig til Foreningen, hvis han ikke har dette Beløb, kan laane det i den Forening, hvis Økonomi han skal staa til Ansvar for — med det Beløb, han laaner af Foreningen. Dette forekommer mig at være den aabne Dørs Politik, den aabne Favns Politik.